

РЕШЕНИЕ

№ 118

гр. Габрово, 19.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на седемнадесети април през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Галина Косева

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева
като разгледа докладваното от Галина Косева Гражданско дело №
20244200100200 по описа за 2024 година

Предявен е иск с правно осн. чл. 432 КЗ, от Г. Ц. И. от гр. Севлиево, чрез адв. Й., срещу ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, за присъждане на обезщетение в резултат от ПТП, настъпило на 16.12.2023г. в гр. Севлиево: имуществени вреди- в размер на 70 000 лева и неимуществени вреди- 297,06 лева, ведно с лихвата от изтичане на 15- дневният срок съгласно чл. 497 ал.1 т.1 КЗ.

Посочено е, че участници в произшествието са л. а. марка „Ф.“, модел „Г.“ с ДКН ЕВ ** АВ, собственост и управляван от С. А. П., със сключена застраховка ГО с ответната застрахователна компания, валидна към датата на произшествието, и ищцата- управлявала велосипед. Твърди се, че отговорността за процесното ПТП е на водача на л. а. марка „Ф.“, модел „Г.“ с ДКН ЕВ ** АВ- С. А. П., при което Г. И. получила средните увреждания: Фрактура на латерален кондил на дясна тибия с дипресия; Оток в областта на дясна колянна става.

В отговора на исковата молба се оспорва: механизма на ПТП; вината на водача на лекия автомобил; че получените от ищцата телесни увреждания са в резултат на процесното ПТП; периода на възстановяване и претърпените болки и страдания. Оспорва се искът за неимуществени вреди по размер, прави се възражение за съпричиняване от страна на пострадалата и искане за спиране на производството по чл. 229 ал.1 т.4 ГПК, тъй като е образувано ЗМ №453/16.12.2023г. по описа на РУ на МВР- Севлиево.

Тъй като анд №46/2025г. по описа на РС- Севлиево е приключило и приложено по настоящото дело, искането спиране на производството по чл. 229 ал.1 т.4 ГПК е оставено без уважение.

Съдът, като взе предвид данните по делото, становищата на страните и възраженията отговора на исковата молба, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Налице са предпоставките за възникване отговорността на

застрахователя- наличието на деликт при съответното авторство, противоправност и вина- споразумение от 17.02.2025г. по анд №46/2025г. на РС- Севлиево, което съгласно чл. 300 ГПК е задължително за гражданския съд; наличието на валидно застрахователно правоотношение между причинителя и застрахователното дружество по застраховка "гражданска отговорност"; настъпването на застрахователно събитие като юридически факт, пораждащ отговорността на застрахователя, поради което искът е доказан по основание.

Механизма на произшествието е установен от приетата като доказателство по делото съдебно- автотехническа експертиза и показанията на св. С. А. П.:

Пътно- транспортното произшествие с участници велосипедист- Г. Ц. И. от гр. Севлиево и лек автомобил марка „Ф.“, модел „Г.“ с ДКН ЕВ ** АВ, управляван от С. А. П., е настъпило на 16.12.2023г., във времето около 05:00-06:00 часа (сутринта) в гр. Севлиево, на кръстовище образувано от ул. „О.“ и от ул. „Р.“, при лек снеговалеж, в тъмната част на денонощието. Кръстовището е със светофарна уредба, светеща в жълта мигаща светлина, пътното платно е застлано с асфалт, с пътна маркировка и пътни знаци. Велосипедистът се движи направо по ул. „О.“, с посока от ул. „А.“ към ул. „Р.“. Лек автомобил „Ф.“ се движи по ул. „Р.“, с посока от ул. „М.“ към ул. „О.“, като предприема маневра завой наляво, без да съобразява пътен знак Б2-„Спри! Пропусни движещите се по път с предимство!“. С навлизането си и излизането си от кръстовището, водачът на лек автомобил „Ф.“ не съобразява движещия се велосипедист и реализира контакт с предна лява част на автомобила с велосипеда. Скоростта на движение на лек автомобил „Ф.“ преди удара е около 6.97 м/с или 25.09 км/ч., а след удара е около 6.43 м/с или 23.13 км/ч. Опасната зона за спиране на лек автомобил „Ф.“ е 11.92 м. Скоростта на велосипедиста е около 2,13 м/с или 7.66 км/ч. В резултат от удара пострадалата пада на асфалтовото покритие в зоната на преден десен калник на лек автомобил „Ф.“.

Вещото лице е посочило и пояснило в с.з. на 22.04.2025г., че: причина за ПТП е несъобразяване от водача на лекият автомобил на пътен знак Б2-„Спри! Пропусни движещите се по път с предимство!“, като от техническа гледна точка, осветеността на пътния участък не е ограничавала възможността му да възприеме велосипеда; но въпреки, че велосипедиста Г. И. е била със светлоотразителна жилетка, тя се е движила към левия край на дясна пътна лента за движение преди удара и след удара, вместо в десния край на дясна пътна лента за движение, където следва да се движи.

Видно от доказателствата по делото, вкл. съдебномедицинската експертиза и заявеното от в.л. д-р Р. в с.з. на 22.04.2025г., при процесното ПТП ищцата е получила следните травматични увреждания- Счупване на външния кондил на големия пищял на дясната подбедрица;Травма на палеца на левия крак без видими рентгенологично увреждания на костни структури. Вещото лице е посочило, че ищцата съобщава за травма на лявата гръдна половина без травматични увреждания на костите образувачи гръдния кош и за травма на дясното рамо, като в с.з. от 22.04.2025г. е пояснило, че тези травми се установяват от документите, вече са възстановени и най- вероятно са били на меките тъкани, кръвонасядане на меките тъкани, в резултат от падането на земята. Счупването на външния кондил на дясната подбедрица, може да бъде причинено при директен удар на външната повърхност на дясното коляно в

предната част на лекия автомобил и в частност капака на автомобила, в ситуация в която пострадалата е управлявала велосипед по време на произшествието; травмата на палеца на левия крак е получена при удари в части на велосипеда в процеса на падането; травмата на лявата гръдна половина е получена при падането върху подлежащия терен наляво. Проведено е консервативно лечение посредством гипсова имобилизация, обхващаща дясната колянна става, дясната подбедрица и средата на дясното бедро. Гипсът бил срязан поради отока на дясното коляно. Впоследствие, след около две седмици с гипсовата имобилизация, е била поставена ортеза на дясна колянна става, до 15- 20 февруари 2024г. През този период пострадалата си служила с патерици и се нуждаела от чужда помощ за личен тоалет. След това си е служила с една патерица и бастун до края на м. март 2024г. През м. април и май 2024г провела три курса на физиотерапия, от които се повлияла благоприятно.

Болките при ищцата са били най- интензивни през първите два месеца след произшествието, а около 8- 9 месеца след него са отшумели напълно. Повече от месец пострадалата имала болки в лявата гръдна половина при движение на снагата, при обръщане в леглото и при извършване на спонтанни дихателни движения. Два- три месеца имала болки и оток в палеца на левия крак. Имала кръвонасядане и на дясното рамо. Шест месеца била в отпуск по болест. Два- три месеца след започването на работа имала болки в дясната колянна става, трудно клякала, не можела да сгъне напълно кракът в колянната става, имала болки при слизване по стъпала.

Към момента на прегледа от вещото лице на 21.02.25г., пострадалата няма оплаквания от болки в дясната колянна става, свързани с процесното ПТП. Движи десният долен крайник в пълен обем.

Необходимият период за възстановяване на самостоятелната походка при ищцата е бил около 3 месеца. Било е необходимо спазването на ограничен двигателен режим свързан с отбременяването на долния десен крайник, поради травмата в следствие на процесното ПТП в продължение на около 2-3 месеца. Не е било необходимо спазване на строг постелен режи /лечение на легло/.

Свидетелката Р. И.- дъщеря на ищцата, които показания съдът цени съобразно разпоредбата на чл. 172 ГПК, е посочила, че живее с майка си в едно домакинство и след произшествието се грижела за нея около четири месеца и вършела цялата домакинска работа. Майка ѝ била в ужасно състояние, със счупено коляно, гипсиран десен крак от глезена до чатала, имала охлузвания на лявото рамо, счупен палец на левия крак. Била около 5 дена в болницата, после я изписали. Пострадалата изпитвала болка в крака, рамото, счупения палец, не можела да си поема въздух, като си поеме въздух я болели ребрата. Носила гипс около 15 дена, след това ортеза за около 2 месеца, ползвала патерици още два месеца и след това се движела с бастун около месец. Свидетелката транспортирала майка си на физиотерапия, изчаквала я, помагала ѝ да се качва по стълбите. Г. И. се променила след случилото се- когато минавали по пътя, където станало произшествието плачела, страхувала се, изпитвала негативни емоции.

Предвид всички тези обстоятелства по настъпването на вредите, вида и характера на уврежданията, претърпените болки и страдания, степента на увреждане и ефектът, който са оказали върху начина на живот на пострадалата, съдът намира, че справедливото обезщетение за претърпените

от нея неимуществени вреди по предявения иск възлиза в размер на 50 000 лева:

Ищцата е получила две увреждания, които не са животозастрашаващи-счупване на външния кондил на големия пищял на дясната подбедрица и травма на палеца на левия крак без видими рентгенологично увреждания на костни структури. Същите безспорно са затруднило движенията, съответно са създали болка, дискомфорт и са наложили необходимост от подкрепа в ежедневието за период от около четири месеца /св.Р. И.- дъщеря на ищцата/. Счупването на на външния кондил на големия пищял на дясната подбедрица е причинило трайно затруднение на движението на долният десен крайник за срок около 2 месеца и срок на нетрудоспособност за физически труд около 6 месеца, а травмата на палеца на левия крак без видими рентгенологично увреждания на костни структура е причинила временно разстройство на здравето, опасно за живота за срок от около 2 месеца.

Следва да се вземат предвид и обстоятелствата, е пострадалата се е възстановила напълно от получените увреждания и към момента на прегледа-21.02.2025г. няма оплаквания от болки в дясната колянна става, свързани с процесното ПТП, като движи десният долен крайник в пълен обем. Лечението е било консервативно, без хирургични интервенции- чрез обездвижване на дясната колянна става, дясната подбедрица и средата на дясното бедро за срок от около две седмици, след това с ортеза и рехабилитация, която оказала добър ефект. Възстановителният период е протекъл нормално, без усложнения. Не е било необходимо спазване на строг постелен режим /лечение на легло/. За възстановяване на самостоятелната походка са били необходими около 3 месеца, като през първият месец пострадалата е имала възможност да се придвижва с помощни средства- патерици или бастун, а след втория, третия месец, е можела да се движи без помощни средства. Болките са били най- интензивни през първите два месеца след произшествието, а около 8- 9 месеца след произшествието са отшумели напълно. По делото няма данни или твърдения за получени от страна на пострадалата психологични разстройства или психогенни реакции, които да са доведат до нарушаване на важни области на функционирането ѝ, което също следва да се вземе предвид при определяне размера на обезщетението за неимуществени вреди.

Настоящата съдебна инстанция намира за основателно възражението на застрахователната компания за съпричиняване на вредоносният резултат от пострадалата, като определя същото на 20%. Г. И. се е движил с велосипеда в левия край на дясна пътна лента за движение преди удара и след удара, вместо в десния край на дясна пътна лента за движение, където следва да се движи. Както е посочило вещото лице в с.з. на 22.04.2025г.: „Ако велосипедиста се беше движил в десния край на пътната лента нямаше да има контакт между двамата, нямаше да има катастрофа. В случая на практика велосипедиста се е скрил, а следва да се има предвид, че е било и в тъмна част на денонощието, и в лошо време“. В случая поведението на пострадалата ищца към момента на произшествието сочи на обективна причинно-следствена връзка с настъпилния неблагоприятен резултат. Същата не е спазвала задължението си като участник в движението по пътищата да управлява велосипеда си в десния край на пътната лента. Пътно- транспортното произшествие от техническа гледна точка е било предотвратимо не само от страна на водача на лекия автомобил, който е трябвало да спре при наличие на пътен знак Б2, а и от страна на велосипедиста- ако се е движил правилно в десния край на дясна пътна лента за движение.

При съпоставяне приноса на виновния водач, с приноса на пострадалата и предвид по- високите изисквания към водачите на МПС за осигуряване безопасността на движението, съдът счита, че приносът на ищцата в настъпване на вредата е 20%. Съгласно експертното заключение, водачът на лекият автомобил е имал възможност да предотврати настъпването на ПТП, при своевременно възприемане на велосипедиста, поради което неговият принос е многократно по- голям. Но пострадалата от своя страна, също има задължения съгласно ЗДвП, които да спазва- да се движи в десния край на пътната лента, както и също да възприема и да се съобразява с пътната обстановка. Ако се е движила движил в десния край на пътната лента е нямало да настъпи контакт между велосипеда и лекият автомобил и да се реализира ПТП.

Предвид изложеното определеният размер на обезщетение за неимуществени вреди, които ищцата е претърпяла, следва да се намали с процента на съпричиняване- 20%, при което сумата, която следва да бъде присъдена, е в размер на 40 000 лева. В останалата част, до пълната претендирана сума от 70 000 лева, искът следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

Претенцията за имуществени вреди е основателна и доказана до размер на сумата 297,06 лева, което е посочило и в.л. д-р Р. в заключението си. След намаляване на сумата с процента на съпричиняване, искът за имуществени вреди следва да се уважи до размер на 237,65 лева, а в останалата част да се отхвърли.

Върху посочените обезщетения се дължи и лихва, считано от датата от която същата е претендирана от ищцата- от изтичане на 15- дневният срок съгласно чл. 497 ал.1 т.1 КЗ. Застрахователят е уведомен на 12.03.2024г., видно от приложените по делото доказателства. Следователно лихвата, така, както е поискана, се дължи от 27.03.2024г.

Разноски: При този изход на делото и осъщественото безплатно процесуално представителство на ищцата от адв. Б. Г., в полза за последния следва да се присъди адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗА. Същото следва да се определи в размер на сумата 2000 лева, съобразно фактическата и правна сложност на делото, провеждането на две съдебни заседания по същото, както и материалният интерес. Разноските, които ищцата е направила, съобразно приложеният списък по чл. 80 ГПК са: ДТ 2 850 лева и 550 лева депозит за експертизи. От ответника, се претендира присъждане на разноски, но не е приложен списък. Същият е подал отговор на исковата молба, чрез упълномощен адвокат, поради което не се следва присъждане на юристконсултско възнаграждение. Разноските на ответника са: внесени депозити за експертизи- 766,30 лева и 20 лева депозит за призоваване на свидетел. Съобразно изхода на делото на ищцата се дължат разноски в размер на 1938 лева, а на ответника- 338,11 лева. Ответникът следва да заплати на адв. Г. и адвокатско възнаграждение – 2 000 лева, определено по чл. 38 ЗА.

Водим от гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г.М.Димитров“№1, да

заплати на Г. Ц. И., ЕГН:*****, от гр. Севлиево, ул. „Г.“ №3, сумата 40 000 лева, ведно със законната лихва от 27.03.2024г., представляваща застрахователно обезщетение за неимуществени вреди (болки и страдания от телесни увреждания) от ПТП, настъпило на 16.12.2023г. в гр. Севлиево, на основание чл.432 ал.1 вр. чл. 477 КЗ, като отхвърля иска за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди за разликата над 40 000 лева, до пълния претендиран размер от 70 000 лв., ведно с лихвата от 27.03.2024г.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г.М.Димитров“№1, да заплати на Г. Ц. И., ЕГН:*****, от гр. Севлиево, ул. „Г.“ №3, сумата 237,65 лева, ведно със законната лихва от 27.03.2024г., представляваща застрахователно обезщетение за имуществени вреди от ПТП, настъпило на 16.12.2023г. в гр. Севлиево, на основание чл.432 ал.1 вр. чл. 477 КЗ, като отхвърля иска за заплащане на обезщетение за имуществени вреди за разликата над 237,65 лева, до пълния претендиран размер от 297,06 лв., ведно с лихвата от 27.03.2024г.

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г.М.Димитров“№1, да заплати на адв. Б. Т. Г. сумата от 2000 лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл.38 ЗАдв.- за процесуално представителство на Г. Ц. И..

ОСЪЖДА ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г.М.Димитров“№1, да заплати на Г. Ц. И., ЕГН:*****, от гр. Севлиево, ул. „Г.“ №3, сумата 1938 лева- разноски съразмерно уважената част от исковете.

ОСЪЖДА Г. Ц. И., ЕГН:*****, от гр. Севлиево, ул. „Г.“ №3, да заплати на ЗАД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, ЕИК200299615, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Г.М.Димитров“№1, сумата от 338,11 лева- разноски съразмерно отхвърлената част от исковете.

Решението може да се обжалва пред Апелативен съд- Велико Търново, в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____